

ХАЙДУШКИ КОПНЕНИЯ

На Яворовъ

Ето снѣжниятъ Пиринъ!
Вѣе бѣломорски вѣтръ.
Звездниятъ керванъ гори
и пѣтува надъ гората.

Къмъ върха вървятъ мъже
съ пушки, раници и пелерини,
съ тѣхъ върви въоръженъ
и поетътъ съ бойна карабина.

Грѣе снѣжното сребро.
Виятъ вълци въ снѣговетъ.
Тамъ отвѣдъ ги чака гробъ
и въ засада — враговетъ.

Ще намѣришъ ли крила
ти, душа тревожно неспокойна,
въ устрема си — смѣлъ и младъ —
да запѣешъ пѣсень бойна?

Или вражиятъ куршумъ
въ мозъка горящъ ще свирне!
Престани, тревоженъ умъ,
по-спокойно бий, сърдце немирно!

Престани да спомняшъ тукъ
за любимата девойка!
Стѣгай тежкия юмрукъ,
стискай пушка огнебойка!